

32002L0089

30.12.2002

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 355/45

DYREKTYWA RADY 2002/89/WE

z dnia 28 listopada 2002 r.

zmieniająca dyrektywę 2000/29/WE w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽⁴⁾ ustala wspólnotowy system ochrony roślin, określając warunki fitosanitarne, procedury i formalności obowiązujące rośliny i produkty roślinne wprowadzane na teren lub przemieszczane we Wspólnocie.
- (2) Wymagane są pewne wyjaśnienia i dalsze szczegółowe przepisy w niektórych obszarach w odniesieniu do procedur i formalności związanych z wprowadzaniem roślin i produktów roślinnych do Wspólnoty.
- (3) Procedury i formalności fitosanitarne powinny zostać zakończone przed dokonaniem odprawy celnej. Ponieważ przesyłki roślin lub produktów roślinnych niekoniecznie są poddawane formalnościom i procedurom fitosanitarnym w tym samym Państwie Członkowskim, w którym odbywa się odprawa celna, należy ustanowić system współpracy w zakresie komunikacji i informowania między odpowiedzialnymi organami i urzędami celnymi.
- (4) W celu zwiększenia ochrony przed wprowadzeniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych Państwa Członkowskie powinny zintensyfikować wymagane kontrole. Kontrole takie powinny być skuteczne i przeprowadzane w sposób zharmonizowany na terenie całej Wspólnoty.
- (5) Opłaty pobierane za takie kontrole powinny opierać się na przejrzystych wyliczeniach kosztów i możliwie jednolitych we wszystkich Państwach Członkowskich.

(6) W świetle zdobytych doświadczeń należy uzupełnić, objaśnić lub zmienić wiele innych przepisów dyrektywy 2000/29/WE.

(7) Od czasu wprowadzenia warunków rynku wewnętrznego nie stosuje się już świadectw fitosanitarnych ustanowionych przez Międzynarodową Konwencję Ochrony Roślin (IPPC) zawartą w ramach Organizacji ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO), używanych w obrocie roślinami lub produktami roślinnymi we Wspólnocie. Jednakże ważne jest, aby świadectwa wydawane przez Państwa Członkowskie w ramach IPPC pozostały ujednolicone.

(8) Niektóre z funkcji „jednego organu” każdego Państwa Członkowskiego zajmującego się koordynacją i kontaktami w ramach praktycznych działań wspólnotowego systemu ochrony roślin wymagają określonej wiedzy technicznej lub naukowej. Dlatego też musi być stworzona możliwość delegowania niektórych określonych zadań innym służbom.

(9) Obecne przepisy w sprawach procedury wprowadzenia przez Komisję zmian do załączników do dyrektywy 2000/29/WE oraz w sprawach przyjęcia decyzji dotyczących odstępstw obejmują niektóre warunki proceduralne, które nie są już konieczne ani uzasadnione. Niezbędne jest także, aby zmiany do załączników były w sposób bardziej wyraźny oparte na przesłankach technicznych uwzględniających ryzyko wystąpienia szkodników. Procedura przyjęcia środków zaradczych nie przewiduje możliwości szybkiego przyjęcia środków tymczasowych uwzględniających poziom zagrożenia w poszczególnych przypadkach. Dlatego też należy wprowadzić odpowiednie zmiany do przepisów dotyczących powyższych trzech procedur.

(10) Wykaz zadań, z którego uwzględnieniem Komisja może organizować kontrole zdrowia roślin w ramach swoich uprawnień, powinien zostać poszerzony, aby uwzględnić zwiększoną ilość działań ochrony roślin poprzez zastosowanie nowych praktyk i doświadczeń.

(11) Stosowne jest wyjaśnienie pewnych aspektów procedury zwrotu wkładu Komisji na cele fitosanitarne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 240 E z 28.8.2001, str. 88.

⁽²⁾ Dz.U. C 53 E z 28.2.2002, str. 179.

⁽³⁾ Dz.U. C 36 z 8.2.2002, str. 46.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2002/36/WE (Dz.U. L 116 z 3.5.2002, str. 16).

- (12) Niektóre przepisy dyrektywy 2000/29/WE (art. 3 ust. 7 akapity pierwszy, drugi i czwarty) oraz art. 7, 8 i 9 zostały zastąpione przez inne przepisy od dnia 1 czerwca 1993 r. i w związku z tym stały się zbędne. Dlatego też powinny zostać skreślone.
- (13) Na mocy art. 4 Porozumienie w sprawie stosowania środków sanitarnych i fitosanitarnych (Porozumienie SPS) Komisja musi uznać, w pewnych warunkach, równoważność środków fitosanitarnych innych stron tego Porozumienia. Procedury związane z takim uznaniem w dziedzinie ochrony roślin powinny być określone w dyrektywie 2000/29/WE.
- (14) Środki niezbędne do wdrożenia dyrektywy 2000/29/WE powinny być przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Do dyrektywy 2000/29/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W art. 1 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 akapit drugi dodaje się, co następuje:
- „d) model »świadectw fitosanitarnych« oraz »świadectw fitosanitarnych ponownego wywozu« lub ich ekwiwalent w formie elektronicznej wydane przez Państwa Członkowskie w ramach Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin (IPPC).”;
- b) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Państwa Członkowskie zapewniają bliską, szybką i skuteczną współpracę między sobą oraz Komisją w kwestiach objętych niniejszą dyrektywą. W tym celu każde Państwo Członkowskie ustanawia lub deleguje jeden organ, który jest odpowiedzialny co najmniej za

koordynację i kontakty w powyższych kwestiach. Najlepiej wyznaczyć w tym celu urzędową organizację ochrony roślin utworzoną na mocy IPPC.

Komisja oraz pozostałe Państwa Członkowskie zostają powiadomione o wyznaczeniu organu oraz wszelkich dalszych zmianach.

Zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2 taki organ może być uprawniony do delegowania lub wyznaczania innym służbom zadań dotyczących koordynacji lub kontaktów, w zakresie związanym wyłącznie z kwestiami ochrony roślin objętymi niniejszą dyrektywą.”

- 2) W art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w lit. a) wprowadza się następujące zmiany:

- i) pierwszy akapit otrzymuje brzmienie:

„»rośliny« oznaczają żywe rośliny oraz określone ich części, włączając nasiona”;

- ii) drugi akapit otrzymuje brzmienie:

— po szóstym tiret dodaje się następujące tiret siódme:

„— liście, liście ozdobne”

— obecne tiret siódme otrzymuje numer ósmy,

— dodaje się tiret dziewiąte w brzmieniu:

„— aktywny pyłek”

— dodaje się tiret dziesiąte w brzmieniu:

„— pączki, szczepy, sadzonki”

— dodaje się tiret jedenaste w brzmieniu:

„— wszelkie inne części roślin, które mogą zostać określone zgodnie z procedurą opisaną w art. 18 ust. 2.”;

- b) litera e) otrzymuje brzmienie:

„e) »szkodliwe organizmy« oznaczają: wszelkie gatunki, szczepy lub biotypy roślin, zwierząt lub środki chorobotwórcze, które są szkodliwe dla roślin lub produktów roślinnych”;

- c) w lit. f) w akapicie trzecim wyrazy „art. 8” zastępuje się wyrazami „art. 18 ust. 2”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

- d) w lit. g) wprowadza się następujące zmiany:
- i) w pierwszym akapicie, w pkt i), wyraz „służba(-y)” zostaje zastąpiony wyrazem „organizacja(-e)”;
- ii) akapit piąty otrzymuje brzmienie:
- „Jeden organ, wymieniony w art. 1 ust. 4 powiadamia Komisję o odpowiedzialnych organach urzędowych w danym Państwie Członkowskim. Komisja przekazuje te informacje innym Państwom Członkowskim”;
- e) w lit. h) w trzecim akapicie w drugim zdaniu oraz w piątym akapicie dodaje się wyrazy „na piśmie” po wyrazach „informowana jest”;
- f) w lit. i) w pierwszym akapicie pierwsze tiret otrzymuje brzmienie:
- „— przez przedstawicieli urzędowej państwowej organizacji ochrony roślin państwa trzeciego lub przez innych przedstawicieli władz publicznych, którzy są wykwalifikowani i uprawnieni przez tę organizację ochrony roślin, w przypadku środków lub oświadczeń związanych z wydawaniem świadectw fitosanitarnych oraz świadectw fitosanitarnych ponownego wywozu lub ich odpowiedników w formie elektronicznej”;
- g) dodaje się następujące litery:
- „j) »miejsce wprowadzenia« oznacza miejsce, gdzie po raz pierwszy wprowadza się produkty roślinne lub inne przedmioty do obszaru celnego Wspólnoty: port lotniczy w przypadku transportu lotniczego, port w przypadku transportu morskiego lub rzeczno-kolejowego oraz w przypadku innych rodzajów transportu – miejsce w urzędzie celnym odpowiedzialnym za obszar, gdzie przekroczone zostaje granica lądowa Wspólnoty;
- k) »urzędowy organ miejsca wprowadzenia« oznacza odpowiedzialny organ urzędowy Państwa Członkowskiego zarządzający miejscem wprowadzenia;
- l) »urzędowy organ miejsca przeznaczenia« oznacza odpowiedzialny organ urzędowy Państwa Członkowskiego zarządzający obszarem, gdzie mieści się »urząd celny miejsca przeznaczenia«;
- m) »urząd celny miejsca wprowadzenia« oznacza urząd w miejscu wprowadzenia, jak określono powyżej w lit. j);
- n) »urząd celny miejsca przeznaczenia« oznacza urząd miejsca przeznaczenia w rozumieniu art. 340b ust. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 (*);
- o) »partia« oznacza liczbę jednostek pojedynczego towaru, odróżnianego po jego jednolitym składzie i pochodzeniu, tworzącą część przesyłki;
- p) »przesyłka« oznacza ilość towarów objętych jednym dokumentem wymaganym dla formalności celnych lub innych formalności, takich jak świadectwo fitosanitarne lub inny dokument zastępczy lub oznaczenie; przesyłka może składać się z jednej lub więcej partii;
- q) »przeznaczenie celne« oznacza przeznaczenie celne wymienione w pkt 15 art. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (**) (zwany dalej Wspólnotowym Kodeksem Celnym);
- r) »transzyt« oznacza przemieszczanie towarów objętych nadzorem celnym z jednego punktu do drugiego w obrębie obszaru celnego Wspólnoty, jak określono w art. 91 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

(*) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2787/2000 (Dz.U. L 330 z 27.12.2000, str. 1).

(**) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 311 z 12.12.2000, str. 17).

3) W art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ustępy 1 i 2 nie mają zastosowania, zgodnie z warunkami, które mogą być określone zgodnie z procedurą opisaną w art. 18 ust. 2, w przypadku nieznacznego zanieczyszczenia roślin innych, niż te przeznaczone do sadzenia, przez szkodliwe organizmy wymienione w załączniku 1 część A lub w załączniku II, lub w przypadku odpowiednich tolerancji ustanowionych dla organizmów szkodliwych wymienionych w załączniku II część A sekcja II w zakresie roślin przeznaczonych do sadzenia, które uprzednio zostały wybrane w porozumieniu z organami reprezentującymi Państwa Członkowskie w dziedzinie zdrowia roślin, oraz na podstawie odpowiedniej analizy zagrożenia szkodnikami.”;

b) ustęp 7 zastępuje się przez ust. 7, 8 i 9:

„7. Zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2 można przyjąć przepisy wykonawcze w celu ustanowienia warunków wprowadzania do Państw Członkowskich oraz ich rozprzestrzeniania na ich obszarze:

- a) organizmów, co do których istnieje podejrzenie, że są szkodliwe dla roślin lub produktów roślinnych, ale które nie są wymienione w załącznikach I i II;
- b) organizmów, które wymienione są w załączniku II, ale które występują w roślinach lub produktach roślinnych innych niż te wymienione w tym załączniku i co do których istnieje podejrzenie, że są szkodliwe dla roślin lub produktów roślinnych;
- c) organizmów, które wymienione są w załącznikach I i II, które znajdują się w stanie wyizolowanym i co do których istnieje podejrzenie, że są szkodliwe dla roślin lub produktów roślinnych.
8. Ustępy 1 i 5 lit. a), ust. 2 i 5 lit. b) oraz ust. 4 nie mają zastosowania, zgodnie z warunkami, które zostają określone na podstawie procedury wymienionej w art. 18 ust. 2, do celów naukowych lub próbnych oraz do prac nad wyborem odmian.
9. Po przyjęciu środków określonych w ust. 7 ustępu tego nie stosuje się, zgodnie z warunkami, które zostają określone na podstawie procedury wymienionej w art. 18 ust. 2, do celów naukowych lub próbnych oraz do prac nad wyborem odmian.”
- 4) Skreśla się art. 7, 8 i 9.
- 5) W art. 10 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
- i) w pierwszym akapicie skreśla się wyrazy „zamiast świadectw fitosanitarnych określonych w art. 7 lub 8”;
- ii) dodaje się następujący akapit po pierwszym akapicie:
- „Jednakże w przypadku nasion wymienionych w art. 6 ust. 4 nie ma potrzeby wydawania paszportu roślin, w przypadku gdy zapewnione jest, zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2, że dokumenty wydane zgodnie z przepisami Wspólnoty odnoszącymi się do obrotu zalegalizowanymi nasionami dostarczają dowodu na zgodność z wymogami wymienionymi w art. 6 ust. 4. W takim przypadku dokumenty uznane zostaną do wszystkich celów za paszporty roślin w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. f).”;
- b) w ust. 2 w akapicie pierwszym przed wyrazami „nie mogą być przemieszczone” i w akapicie drugim przed słowami „nie mogą być wprowadzone” dodaje się słowa „oraz nasiona wymienione w art. 6 ust. 4”.
- 6) W art. 11 ust. 2 na końcu ustępu dodaje się następujące wyrażenie:
- „i można stosować paszport roślin”.
- 7) Artykuł 12 otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 12
1. Państwa Członkowskie przeprowadzają wrywkowo urzędowe kontrole w celu zapewnienia zgodności z przepisami niniejszej dyrektywy, w szczególności z art. 10 ust. 2, bez jakiegokolwiek dyskryminacji, jeżeli chodzi o miejsce pochodzenia roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów oraz zgodnie z następującymi przepisami:
- okresowe kontrole w każdym miejscu i czasie, gdy przemieszczane są rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty,
  - okresowe kontrole miejsc, gdzie rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty są uprawiane, produkowane, przechowywane lub sprzedawane oraz miejsca używane przez kupców,
  - okresowe kontrole przeprowadzane jednocześnie z innymi kontrolami dokumentów, przeprowadzanymi z powodów innych niż ochrona roślin.
- Kontrole muszą być regularnie przeprowadzane w miejscach wymienionych w urzędowym rejestrze zgodnie z art. 10 ust. 3 i art. 13c ust. 1b oraz w miejscach wymienionych w urzędowym rejestrze zgodnie z art. 6 ust. 6.
- Kontrole przeprowadza się w przypadkach, gdy ujawnione zostaną fakty wskazujące, że nie zastosowano się do jednego lub więcej przepisów niniejszej dyrektywy.
2. Osoby kupujące rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, jako końcowi użytkownicy zawodowo związani z produkcją roślin, muszą przechowywać paszport danych roślin przez co najmniej jeden rok i umieszczać odpowiednie zapisy w swoich rejestrach.
- Inspektorzy muszą mieć dostęp do roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów na wszystkich etapach łańcucha produkcji i obrotu. Są oni upoważnieni do wszelkich czynności niezbędnych dla przeprowadzenia kontroli urzędowych, łącznie ze sprawdzeniem paszportów i rejestrów roślin.
3. Państwa Członkowskie mogą do takich kontroli urzędowych zatrudnić ekspertów wymienionych w art. 21.

4. W przypadku gdy stwierdza się, na drodze urzędowej kontroli przeprowadzonej zgodnie z ust. 1 i 2, że rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty stanowią zagrożenie rozprzestrzenieniem szkodliwych organizmów, muszą być one poddane urzędowym środkom zgodnie z art. 11 ust. 3.

Bez uszczerbku dla notyfikacji i informacji wymaganych w art. 16 Państwa Członkowskie zapewniają, że w przypadku gdy dane rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty pochodzą z innego Państwa Członkowskiego, Państwo Członkowskie przyjmujące powyższe natychmiast informuje uprawniony organ tego Państwa Członkowskiego oraz Komisję o wynikach kontroli oraz urzędowych środkach, które podjęło lub zamierza podjąć. Zgodnie z procedurą wymienioną w art. 18 ust. 2 można ustanowić ujednoczony system informacyjny.”

8) Artykuł 13 zastępuje się przez art. 13, 13a, 13b, 13c, 13d i 13e:

„Artykuł 13

1. Państwa Członkowskie zapewniają bez uszczerbku dla:

— przepisów art. 3 ust. 3, art. 13b ust. 1, 2, 3, 4 i 5,

— określonych wymogów i warunków ustanowionych w odstępstwach przyjętych zgodnie z art. 15 ust. 1, w środkach równoważnych przyjętych zgodnie z art. 15 ust. 2 oraz w środkach zaradczych przyjętych zgodnie z art. 15 ust. 2, oraz w środkach zaradczych przyjętych zgodnie z art. 16 i

— szczególnych uzgodnień zawartych w sprawie zagadnień objętych niniejszym artykułem między Wspólnotą a jednym lub więcej państwami trzecimi,

że rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, wymienione w załączniku V, część B, które pochodzą z państwa trzeciego i są przywożone na teren celny Wspólnoty, poddane zostają, w momencie wprowadzenia, nadzorowi celnemu zgodnie z art. 37 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Celnego oraz nadzorowi odpowiedzialnych organów urzędowych. Mogą one być poddane procedurom celnym, jak określono w art. 4 ust. 16 lit. a), d), e), f), g) Wspólnotowego Kodeksu Celnego, jeżeli formalności określone w art. 13a zostały wypełnione zgodnie z przepisami art. 13c ust. 2, tak że w wyniku takich formalności można stwierdzić, co następuje:

i) — że rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty nie są skażone przez dane szkodliwe organizmy wymienione w załączniku II część A i

— że rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wymienione w załączniku II część A nie są skażone przez dane szkodliwe organizmy wymienione w tym załączniku,

— w przypadku roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wymienionych w załączniku IV część A, że odpowiadają one odpowiednim szczególnym wymogom określonym w tym załączniku lub, gdzie ma zastosowanie, opcjom deklarowanym w świadectwie zgodnie z art. 13a ust. 4 lit. b), i

ii) że rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty posiadają oryginał odpowiedniego »świadectwa fitosanitarnego« lub »świadectwa fitosanitarnego ponownego wywozu« wydanego zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 13a ust. 3 i 4, lub, gdzie właściwe, że oryginały innych zastępczych dokumentów lub oznakowań, jak określone i zezwolone w przepisach wykonawczych, są dołączone lub w inny sposób towarzyszą tym przedmiotom.

Świadectwa w formie elektronicznej mogą być uznane, pod warunkiem że spełnione są odpowiednie warunki określone w przepisach wykonawczych.

Urzędowo poświadczone kopie mogą być uznane w szczególnych przypadkach, które określone są w przepisach wykonawczych.

Przepisy wykonawcze wymienione w pkt ii) mogą być przyjęte zgodnie z procedurą wymienioną w art. 18 ust. 2.

2. Ustęp 1 stosuje się w przypadku roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów przeznaczonych do stref chronionych, w odniesieniu do szkodliwych organizmów oraz określonych wymogów wymienionych odpowiednio w załączniku I część B, załączniku II część B i załączniku IV część B dla danej strefy chronionej.

3. Państwa Członkowskie zapewniają, że rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty inne niż te wymienione w ust. 1 lub 2, które pochodzą z państwa trzeciego i przywożone są na obszar celny Wspólnoty, mogą od momentu wprowadzenia być poddane nadzorowi przez odpowiedzialne organy urzędowe, w odniesieniu do pierwszego, drugiego lub trzeciego tiret ust. 1 pkt i). Takie rośliny, produkty roślinne lub przedmioty obejmują drewno w formie materiałów sztauerskich, rozpórek, palet lub opakowań, których używa się w przewozie wszelkiego rodzaju przedmiotów.

W przypadku zastosowania przez organ urzędowy takiego nadzoru dane rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty pozostają pod takim nadzorem określonym w ust. 1 do czasu wypełnienia wszelkich odpowiednich formalności w celu upewnienia się, że zgodne są one z odpowiednimi wymogami ustanowionymi na mocy niniejszej dyrektywy.

Przepisy wykonawcze dotyczące rodzajów informacji oraz środków jej przekazu przez importerów lub ich agentów celnych dla odpowiedzialnych organów urzędowych w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów obejmujących różne rodzaje drewna, jak określono w akapicie pierwszym, przyjęte zostają zgodnie z procedurą wymienioną w art. 18 ust. 2.

4. Bez uszczerbku dla art. 13c ust. 2 lit. a), gdy występuje zagrożenie rozprzestrzenieniem szkodliwych organizmów, Państwa Członkowskie stosują również ust. 1, 2 i 3 w stosunku do roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów poddanych jednemu z zatwierdzonych celnie rodzajów obróbki lub przeznaczeniu określonymu w art. 4 ust. 15 lit. b), c), d), e) Wspólnotowego Kodeksu Celnego lub w ramach procedur określonych w art. 4 ust. 16 lit. b), c) tego Kodeksu.

Artykuł 13a

1. a) Formalności wymienione w art. 13 ust. 1 obejmują dokładne kontrole przeprowadzane przez odpowiedzialne organy urzędowe, co najmniej:

- i) w przypadku każdej przesyłki, dla której przy odprawie celnej deklaruje się, że zawiera rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wymienione w art. 13 ust. 1, 2 lub 3 na odpowiednich warunkach, lub
- ii) w przypadku gdy przesyłka składająca się z różnych partii posiada w deklaracji zapis, że każda taka partia zawiera lub składa się z roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów.

b) Kontrole mają na celu wykazanie:

- i) czy przesyłka lub partia posiadają wymagane świadectwa, dokumenty lub oznakowanie zastępcze, jak określono w art. 13 ust. 1 pkt ii) (kontrola dokumentowa),
- ii) czy przesyłka lub partia, w całości lub w reprezentatywnej próbce, zawiera rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty zgodne z deklaracją (kontrola dokumentów), i
- iii) czy pojazdy transportowe, przesyłka lub partia, lub ich opakowania drewniane, w całości lub w reprezentatywnej próbce, zgodne są z wymogami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie, jak określono w art. 13 ust. 1 pkt i) (kontrola zdrowia roślin), i czy stosuje się art. 16 ust. 2.

2. Kontrola dokumentów oraz kontrola zdrowia roślin są przeprowadzane rzadziej, jeżeli:

— czynności kontroli roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w przesyłce lub partii zostały dokonane przez wysyłające państwo trzecie zgodnie z procedurami technicznymi wymienionymi w art. 13b ust. 6, lub

— rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty zawarte w przesyłce lub partii towarów są wymienione w przepisach wykonawczych przyjętych do tego celu zgodnie z ust. 5b, lub

— rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty w przesyłce lub partii pochodzą z państwa trzeciego, w stosunku do którego stosuje się postanowienia o zmniejszonej częstotliwości kontroli dokumentów i kontroli zdrowia roślin na podstawie wzajemnych układów pomiędzy Wspólnotą a tym państwem trzecim,

o ile nie istnieje poważne przypuszczenie, że wymogi ustanowione w niniejszej dyrektywie nie są spełnione.

Kontrole zdrowia roślin mogą również być przeprowadzane rzadziej, gdy istnieje dowód przedstawiony przez Komisję i oparty na doświadczeniu związanym z poprzednimi przypadkami wprowadzania takiego materiału tego samego pochodzenia do wszystkich odpowiednich Państw Członkowskich oraz po konsultacji z komitetem wymienionym w art. 18, który to dowód pozwala wierzyć, że rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty w przesyłce lub partii zgodne są z wymogami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie, pod warunkiem że spełnione są szczegółowe warunki określone w przepisach wykonawczych zgodnie z ust. 5 lit. c).

3. Urzędowe »świadectwa fitosanitarne« lub »świadectwa fitosanitarne powtórnego wywozu« wymienione w art. 13 lit. 1) pkt ii) powinny być wystawione w co najmniej jednym z urzędowych języków Wspólnoty i zgodnie z przepisami ustawowymi lub wykonawczymi państwa trzeciego eksportu lub reeksportu, które zostały przyjęte, niezależnie od tego, czy jest ono stroną Porozumienia, czy nie, zgodnie z postanowieniami IPPC. Jest ono kierowane do Organizacji Ochrony Roślin Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej, jak określono w art. 1 ust. 4 akapit pierwszy ostatnie zdanie.

Świadectwo nie może być wystawiane przez państwo trzecie wcześniej niż na 14 dni przed datą wywozu z tego państwa trzeciego roślin, produktów roślinnych czy innych przedmiotów ujętych w tym świadectwie.

Zawiera ono informacje zgodnie z wzorami przedstawionymi w Załączniku do IPPC, niezależnie od formatu.

Jest ono wzorowane na jednym ze wzorów określonych przez Komisję zgodnie z ust. 4. Świadectwo powinno być wystawiane przez organy uprawnione do tego na podstawie przepisów ustawowych lub wykonawczych danego państwa trzeciego, jako złożone, zgodnie z postanowieniami IPPC, do dyrektora generalnego FAO lub, w przypadku państw trzecich niebędących członkami IPPC, do Komisji. Komisja informuje Państwa Członkowskie o otrzymanych dokumentach.

4. a) Zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2 określone zostają przyjęte wzory, jak wyszczególniono w różnych wersjach Załącznika do IPPC. Zgodnie z tą samą procedurą zastępcze specyfikacje dla »świadectw fitosanitarnych« lub »świadectw fitosanitarnych ponownego wywozu« mogą zostać ustanowione przez państwa trzecie niebędące członkami IPPC.
- b) Bez uszczerbku dla art. 15 ust. 4 świadectwa, w przypadku roślin, produktów roślinnych czy innych przedmiotów wymienionych w załączniku IV część A sekcja I lub część B, określają w nagłówku »dodatkowe deklaracje« i, w stosownych przypadkach, które specjalne wymogi wymienione w różnych częściach załącznika IV są spełnione. Specyfikacja taka zawiera odniesienia do odpowiednich pozycji w załączniku IV.
- c) W przypadku roślin, produktów roślinnych czy innych przedmiotów, do których stosuje się specjalne wymogi ustanowione w załączniku IV część A lub część B, urzędowe »świadectwo fitosanitarne« wymienione w art. 13 ust. 1 pkt ii) zostaje wystawione przez państwo trzecie, z którego pochodzą te rośliny, produkty roślinne czy inne przedmioty (kraj pochodzenia).
- d) Jednakże gdy odpowiednie specjalne wymogi mogą być spełnione również w innych miejscach niż kraj pochodzenia lub też gdy nie ma żadnych specjalnych wymogów, »świadectwo fitosanitarne« może być wystawione przez to państwo trzecie, z którego przywożone są rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty (państwo wysyłające).

5. Zgodnie z procedurą wymienioną w art. 18 ust. 2 przepisy wykonawcze można przyjąć w celu:

- a) ustanowienia procedur przeprowadzania kontroli zdrowia roślin wymienionych w ust. 1 lit. b) pkt iii), obejmujących minimalną liczbę i rozmiar próbek;
- b) utworzenia listy roślin, produktów roślinnych czy innych przedmiotów, w stosunku do których kontrole zdrowia roślin przeprowadzane są rzadziej, zgodnie z ust. 2 akapit pierwszy tiret drugie;
- c) określenia szczegółowych warunków dla dowodów wymienionych w ust. 2 akapit drugi oraz kryteriów rodzaju i poziomu redukcji kontroli zdrowia roślin.

Komisja może określić wytyczne w stosunku do ust. 2 w zaleceniach wymienionych w art. 21 ust. 6.

Artykuł 13b

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby przesyłki lub partie, które przywożone są z państw trzecich i które nie zostały zadeklarowane jako zawierające lub składające się z roślin, produktów roślinnych czy innych przedmiotów wymienionych w załączniku V część B, również zostały poddane kontroli przez organy urzędowe, gdy istnieje poważne przypuszczenie, że występują w nich takie rośliny, produkty roślinne czy inne przedmioty.

Państwa Członkowskie zapewniają, aby w każdym przypadku, gdy kontrola celna wykaże, że przesyłka czy partia pochodząca z państwa trzeciego zawiera lub składa się z niezadeklarowanych roślin, produktów roślinnych czy innych przedmiotów wymienionych w załączniku V część B, urząd celny przeprowadzający kontrolę natychmiast powiadamiał urzędowy organ Państwa Członkowskiego w ramach współpracy opisanej w art. 13c ust. 4.

Jeżeli w wyniku takiej kontroli przeprowadzonej przez uprawniony organ urzędowy nie wyjaśni się wątpliwości dotyczące tożsamości towaru, w szczególności w odniesieniu do rodzaju lub gatunku, lub pochodzenia roślin czy produktów roślinnych, uznaje się, że przesyłka zawiera rośliny, produkty roślinne czy inne przedmioty wymienione w załączniku V część B.

2. Pod warunkiem że nie istnieje zagrożenie rozprzestrzenieniem się szkodliwych organizmów we Wspólnocie:

- a) nie stosuje się art. 13 ust. 1 w stosunku do wprowadzania do Wspólnoty roślin, produktów roślinnych czy innych przedmiotów, które przewożone są z jednego punktu do drugiego na terenie Wspólnoty przekraczając terytorium państwa trzeciego bez zmiany ich statusu celnego (transyt wewnętrzny);

b) nie stosuje się art. 13 ust. 1 i art. 4 ust. 1 w przypadku wprowadzania na teren Wspólnoty roślin, produktów roślinnych czy innych przedmiotów, które przewożone są z jednego punktu do drugiego, na terenie jednego lub więcej państw trzecich i które przekraczają terytorium Wspólnoty na mocy odpowiednich procedur celnych bez zmiany ich statusu celnego.

3. Bez uszczerbku dla przepisów art. 4 w odniesieniu do załącznika III i pod warunkiem że nie ma zagrożenia rozprzestrzeniania się szkodliwych organizmów na terenie Wspólnoty, art. 13 ust. 1 nie stosuje się w przypadku wprowadzania do Wspólnoty niewielkich ilości roślin, produktów roślinnych, produktów spożywczych czy karmy zwierzęcej, o ile są one przeznaczone do prywatnego użytku przez właściciela czy odbiorcę lub do celów spożycia podczas transportu.

Zgodnie z procedurą wymienioną w art. 18 ust. 2 mogą być zastosowane szczegółowe przepisy określające warunki wykonania niniejszego przepisu, łącznie z określeniem definicji »niewielkich ilości«.

4. Nie stosuje się art. 13 ust. 1 w określonych warunkach w przypadku wprowadzania do Wspólnoty roślin, produktów roślinnych czy innych przedmiotów, które mają być użyte w próbach, celach naukowych lub pracy nad selekcją gatunku. Dane warunki określone są zgodnie z procedurą wymienioną w art. 18 ust. 2.

5. Pod warunkiem że nie istnieje zagrożenie rozprzestrzeniania się szkodliwych organizmów na terenie Wspólnoty, Państwo Członkowskie może przyjąć odstępstwo, by art. 13 ust. 1 nie stosował się w określonych, indywidualnych przypadkach roślin, produktów roślinnych czy innych przedmiotów, które uprawia się, produkuje lub używa w strefie granicznej państwa trzeciego i wprowadza do danego Państwa Członkowskiego do użytku w obszarach sąsiadujących z jego strefą graniczną.

Przy zastosowaniu takiego odstępstwa Państwo Członkowskie określa lokalizację oraz nazwiska osób tam pracujących. Szczegóły takie, które są regularnie aktualizowane, udostępniane są Komisji.

W przypadku roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, które obejmuje takie odstępstwo wymienione w ustępie pierwszym, załącza się dokumenty potwierdzające lokalizację w danym państwie trzecim, z którego dane rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty pochodzą.

6. W uzgodnieniach technicznych między Komisją i uprawnionymi organami w niektórych państwach trzecich zatwierdzonych zgodnie z procedurą wymienioną w art. 18 ust. 2, że działania wymienione w art. 13 ust. 1 lit. i) mogą być również wykonywane w ramach uprawnień Komisji i zgodnie z odpowiednimi przepisami art. 21 w wysyłającym państwie trzecim, we współpracy z urzędową organizacją ochrony roślin tego kraju.

Artykuł 13c

1. a) Formalności określone w art. 13a ust. 1, kontrole określone w art. 13b ust. 1 oraz kontrole zgodności z przepisami art. 4 w odniesieniu do załącznika III przeprowadzane są, jak określono w ust. 2, w połączeniu z formalnościami wymaganymi dla poddania się procedurom celnym, jak określono w art. 13 ust. 1 lub art. 13 ust. 4.

Przeprowadzane są one zgodnie z postanowieniami Międzynarodowej konwencji w sprawie harmonizacji kontroli towarów na granicach, w szczególności jej załącznika 4, jak zatwierdzono w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1262/84(8) (*).

b) Państwa Członkowskie zapewniają, aby importerzy, niezależnie czy są producentami, roślin, produktów czy innych przedmiotów wymienionych w załączniku V część B czy też nie, musieli być ujęci w urzędowych rejestrach Państwa Członkowskiego pod urzędowym numerem ewidencyjnym. Przepisy art. 6 ust. 5 akapity trzeciej i czwartej stosuje się odpowiednio w przypadku takich importerów.

c) Państwa Członkowskie zapewniają również:

i) aby importerzy lub ich agenci celni przesyłek składających się lub zawierających rośliny, produkty roślinne czy inne przedmioty wymienione w załączniku V, część B umieszczali na przynajmniej jednym z dokumentów wymaganych przy poddaniu się procedurze celnej, jak określono w art. 13 ust. 1 lub art. 13 ust. 4 informacje odnoszące się do zawartości przesyłki i obejmujące:

— informacje dotyczące rodzaju roślin, produktów roślinnych czy innych przedmiotów, przy użyciu kodu z Zintegrowanej Taryfy Wspólnoty Europejskiej (Taric),

- stwierdzenie: »Ta przesyłka zawiera produkty o znaczeniu fitosanitarnym« lub jakiegokolwiek inne zastępcze oznakowanie, jak uzgodniono pomiędzy urzędem celnym w miejsce wprowadzenia i danym organem urzędowym,
- numery referencyjne wymaganej dokumentacji fitosanitarnej,
- urzędowy numer rejestracyjny importera, jak określono w lit. b);

ii) aby władze lotniska, portu lub importerzy albo operatorzy, na podstawie wcześniejszych uzgodnień, w momencie uzyskania informacji o rychłym przybyciu takiej przesyłki natychmiast powiadamiali o tym urząd celny miejsca wprowadzenia oraz urzędowy organ.

Państwa Członkowskie mogą zastosować przepis, *mutatis mutandis*, w przypadkach transportu lądowego, w szczególności gdy przyjazd oczekiwany jest w godzinach otwarcia urzędowego organu lub innego biura, jak określono w ust. 2.

2. a) »Kontrole dokumentowe« oraz kontrole wymienione w art. 13b ust. 1 oraz kontrole zgodności z przepisami art. 4 w odniesieniu do załącznika III muszą być przeprowadzane przez urzędowy organ w miejscu wprowadzenia lub w porozumieniu z odpowiedzialnym organem urzędowym i władzami celnymi tego Państwa Członkowskiego przez urząd celny w miejscu wprowadzenia.

b) »Kontrole dokumentów« oraz »Kontrole zdrowia roślin« muszą być przeprowadzone bez uszczerbku dla lit. c) i d) przez urzędowy organ miejsca wprowadzenia w połączeniu z formalnościami celnymi wymaganymi do celów poddania się procedurze celnej, jak określono w art. 13 ust. 1 lub art. 13 ust. 4, albo w tym samym miejscu, gdzie przeprowadzone są te formalności, na terenie urzędowego organu miejsca wprowadzenia lub w jakimkolwiek innym miejscu znajdującym się w pobliżu i wyznaczonym lub zatwierdzonym przez władze celne i odpowiedzialny organ urzędowy, innym niż miejsce przeznaczenia określone w lit. d).

c) Jednakże w przypadku tranzytu towarów nieprzeznaczonych dla Wspólnoty urzędowy organ miejsca wprowadzenia może zdecydować, w porozumieniu z organem miejsca przeznaczenia, że wszystkie lub część »kontroli dokumentów« oraz »kontroli zdrowia roślin« przeprowadzone są przez organ urzędowy miejsca przeznaczenia, czy to na jego terenie lub też w jakimkolwiek innym miejscu znajdującym się w

pobliżu i wyznaczonym lub zatwierdzonym przez władze celne i odpowiedzialny organ urzędowy, innym niż miejsce przeznaczenia określone w lit. d). Jeżeli nie ma takiego uzgodnienia, wszystkie »kontrole dokumentów« i »kontrole zdrowia roślin« są przeprowadzone przez urzędowy organ miejsca wprowadzenia w którymkolwiek miejscu określonym w lit. b).

d) Zgodnie z procedurą wymienioną w art. 18 ust. 2 mogą być określone niektóre przypadki lub okoliczności, w których »kontrole dokumentów« i »kontrole zdrowia roślin« mogą być przeprowadzane w miejscu przeznaczenia, jak np. miejsce produkcji, zatwierdzone przez organ urzędowy oraz władze celne odpowiedzialne za obszar, w którym znajduje się miejsce przeznaczenia, zamiast w innych, określonych wyżej miejscach, pod warunkiem że spełnione są określone gwarancje i dokumenty odnoszące się do roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów.

e) Zgodnie z procedurą wymienioną w art. 18 ust. 2 ustanowione zostają przepisy wykonawcze w sprawie:

- minimalnych wymogów dla przeprowadzenia »kontroli zdrowia roślin« na mocy lit. b), c) i d),

- określonych gwarancji i dokumentów dotyczących roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów dla miejsc określonych w lit. c) i d), w celu upewnienia się, że nie istnieje zagrożenie rozprzestrzeniania się szkodliwych organizmów podczas transportu,

- łącznie z określeniem przypadków na mocy lit. d), określonych gwarancji i minimalnych wymogów dotyczących kwalifikacji miejsca przeznaczenia w odniesieniu do magazynowania i warunków składowania.

f) We wszystkich przypadkach kontrole zdrowia uznaje się jako integralną część formalności określonych w art. 13 ust. 1.

3. Państwa Członkowskie stanowią, że odpowiednie oryginały lub wersje elektroniczne świadectw lub zastępczych dokumentów innych niż oznakowanie, jak określono w art. 13 ust. 1 pkt ii), wydane przez odpowiedzialne organy urzędowe do celów »kontroli dokumentów« zgodnie z przepisami art. 13a ust. 1 lit. b) pkt i), zostają po kontroli oznaczone »wizą« tego urzędu oraz jego nazwą i datą przedłożenia tego dokumentu.

Zgodnie z procedurą wymienioną w art. 18 ust. 2 może być ustanowiony ujednoczony system w celu zapewnienia, że informacja uwzględniona w świadectwie, w przypadku określonych roślin przeznaczonych do sadzenia, przekazana zostaje urzędowemu organowi Państwa Członkowskiego lub obszaru, gdzie rośliny te mają być zasadzone.

4. Państwa Członkowskie przekazują Komisji i innym Państwom Członkowskim wykaz miejsc wyznaczonych jako miejsca wprowadzenia. Wszelkie zmiany dotyczące tego wykazu są również niezwłocznie przekazywane na piśmie.

Państwa Członkowskie tworzą wykaz miejsc, jak określono w ust. 2 lit. b) i c), oraz miejsc przeznaczenia znajdujących się pod ich zarządem. Wykazy te są udostępnione Komisji.

Każdy urzędowy organ miejsca wprowadzenia oraz każdy urzędowy organ miejsca przeznaczenia przeprowadzający kontrole dokumentów lub kontrole zdrowia roślin musi spełniać pewne minimalne wymogi w odniesieniu do infrastruktury, personelu i wyposażenia.

Zgodnie z procedurą wymienioną w art. 18 ust. 2 wyżej wymienione minimalne wymogi ustanowione są w przepisach wykonawczych.

Zgodnie z tą procedurą ustanawia się też szczegółowe przepisy dotyczące:

- a) rodzaju dokumentów wymaganych dla poddania się procedurze celnej, na których podstawie uzyskana jest informacja określona w ust. 1 lit. c) pkt i);
- b) współpracy między:
  - i) urzędowym organem miejsca wprowadzenia i miejsca przeznaczenia;
  - ii) urzędowym organem miejsca wprowadzenia i urzędem celnym miejsca przeznaczenia;
  - iii) urzędowym organem miejsca przeznaczenia i urzędem celnym miejsca przeznaczenia; i
  - iv) urzędowym organem miejsca wprowadzenia i urzędem celnym miejsca przeznaczenia.

Zasady te zawierają wzory formularzy dokumentów używanych przy takiej współpracy, środki ich przekazywania, procedury wymiany informacji między urzędowymi organami i urzędami oraz środki, które należy podjąć w celu identyfikacji przesyłki i partii oraz w celu

ochrony przez rozprzestrzenianiem się szkodliwych organizmów, w szczególności podczas transportu, do momentu zakończenia formalności celnych.

5. Wspólnota wspiera finansowo Państwa Członkowskie w celu wzmocnienia infrastruktury kontroli w odniesieniu do kontroli zdrowia roślin przeprowadzanych zgodnie z ust. 2 lit. b) lub c).

Celem takiego wsparcia jest dostarczenie do punktów kontroli innych niż te znajdujące się w miejscu przeznaczenia wyposażenia i sprzętu wymaganych do przeprowadzenia kontroli i badań oraz, gdzie niezbędne, do przeprowadzenia środków wymienionych w ust. 7, poza poziom już osiągnięty poprzez spełnienie minimalnych warunków określonych w przepisach wykonawczych zgodnie z ust. 2 lit. e).

Komisja proponuje umieszczenie odpowiednich środków na ten cel w ogólnym budżecie Unii Europejskiej.

W granicach ustalonych na te środki udział Wspólnoty wynosi do 50 % wydatków bezpośrednio związanych z ulepszeniem sprzętu i urządzeń.

Szczegółowe przepisy dotyczące udziału finansowego Wspólnoty ustanowione są w rozporządzeniu wykonawczym przyjętym zgodnie z procedurą wymienioną w art. 18 ust. 2.

Przydział i wysokość wkładu finansowego Wspólnoty zostają ustalone zgodnie z procedurą wymienioną w art. 18 ust. 2 na podstawie informacji i dokumentów przedłożonych przez dane Państwo Członkowskie oraz, gdzie właściwe, na podstawie wyników dochodzenia przeprowadzonego z upoważnienia Komisji przez ekspertów wymienionych w art. 21, oraz w zależności od dostępnych środków na powyższe cele.

6. Artykuł 10 ust. 1 oraz 3 stosuje się, *mutatis mutandis*, do roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów wymienionych w art. 13, o ile wymienione są one w załączniku V część A, i gdzie uznaje się, na podstawie formalności wymienionych w art. 13 ust. 1, że spełnione są warunki w nim ustanowione.

7. Jeżeli nie stwierdza się na podstawie formalności wymienionych w art. 13 ust. 1, że warunki w nim ustanowione są spełnione, natychmiast podjęte zostają następujące urzędowe środki (jeden lub więcej):

- a) odmowa wprowadzenia na teren Wspólnoty całości lub części przesyłki;

- b) przewożenie, pod urzędowym nadzorem i zgodnie z odpowiednimi procedurami celnymi, w trakcie przewożenia na terenie Wspólnoty, do miejsca przeznaczenia poza terenem Wspólnoty;
- c) usunięcie zarażonych/zakażonych produktów z przesyłki;
- d) zniszczenie;
- e) nałożenie kwarantanny do czasu uzyskania wyników badania lub urzędowych testów;
- f) w wyjątkowych przypadkach i wyłącznie w ściśle określonych warunkach odpowiednie zabiegi, w których wyniku urzędowy organ Państwa Członkowskiego uzna, że spełnione zostały wymogi i że zlikwidowane zostało zagrożenie rozprzestrzeniania się szkodliwych organizmów; odpowiednie zabiegi mogą również być zastosowane w odniesieniu do szkodliwych organizmów niewymienionych w załącznikach I lub II.

Artykuł 11 ust. 3 akapit drugi stosuje się *mutatis mutandis*.

W przypadku odmowy wymienionej w lit. a) przewiezienia poza teren Wspólnoty wymieniony w lit. b) lub usunięcia wymienionego w lit. c) Państwo Członkowskie ustanawia, że świadectwa fitosanitarne lub świadectwa fitosanitarne ponownego wywozu oraz wszelkie inne dokumenty wydane w momencie zgłoszenia roślin, produktów roślinnych czy innych przedmiotów na miejscu wprowadzenia mają zostać unieważnione przez odpowiedzialny urzędowy organ. W wyniku ich unieważnienia odpowiednie świadectwa lub dokumenty są opatrzone znajdującą się w widocznym miejscu trójkątną czerwoną pieczęcią z napisem »świadectwo unieważnione« lub »dokument unieważniony« przystawioną przez dany organ urzędowy oraz z nazwą tego organu i datą wydania odmowy, rozpoczęcia przewozu poza terytorium Wspólnoty lub usunięcia. Napis taki jest wykonany drukowanymi literami w co najmniej jednym z urzędowych języków Wspólnoty.

8. Bez uszczerbku dla powiadomień i informacji wymaganych nas mocy art. 16 Państwa Członkowskie zapewniają, aby odpowiedzialne organy urzędowe informowały organizacje ochrony roślin państwa trzeciego produkującego i wysyłającego rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty w wszystkich przypadkach, gdzie zostały one zatrzymane jako nieodpowiadające wymogom ochrony roślin, oraz przekazują im powody tego zatrzymania, bez uszczerbku dla działań, jakie Państwo Członkowskie może podjąć lub podjęło w stosunku do zatrzymanej przesyłki. Informacji takiej udziela się natychmiast, tak aby organi-

zacja ochrony roślin oraz, gdzie ma zastosowanie, Komisja mogły zbadać sprawę z uwzględnieniem w szczególności podjęcia kroków niezbędnych do zapobieżenia występowania w przyszłości podobnych wypadków. Zgodnie z procedurą wymienioną w art. 18 ust. 2 może zostać ustanowiony ujednoczony system informacyjny.

(*) Dz.U. L 126 z 12.5.1984, str. 1.

Artykuł 13d

1. Państwa Członkowskie zapewniają pobieranie opłat (opłaty fitosanitarne) w celu pokrycia kosztów związanych z kontrolą dokumentową, kontrolą dokumentów oraz kontrolą zdrowia roślin określonych w art. 13a ust. 1, które przeprowadzane są zgodnie z art. 13. Wysokość opłat uwzględnia:

- a) wynagrodzenia, łącznie z ubezpieczeniem społecznym, inspektorów przeprowadzających takie kontrole;
- b) pomieszczenia biurowe, inne pomieszczenia, narzędzia i urządzenia do przeprowadzania tych kontroli;
- c) pobieranie próbek do kontroli wzrokowej lub do badań laboratoryjnych;
- d) badania laboratoryjne;
- e) działania administracyjne (obejmujące koszty operacyjne) wymagane dla efektywnego przeprowadzania kontroli. Mogą one obejmować wydatki wymagane na szkolenia wstępne i stażowe dla inspektorów.

2. Państwa Członkowskie mogą albo określić wysokość opłat fitosanitarnych na podstawie szczegółowego kosztorysu wykonanego zgodnie z ust. 1 lub też zastosować opłatę standardową, jak określono w załączniku VIIIa.

Jeżeli zgodnie z art. 13a ust. 2 kontrole niektórych grup roślin, produktów roślinnych czy innych przedmiotów pochodzących z państw trzecich przeprowadzane są z mniejszą częstotliwością, Państwa Członkowskie pobierają proporcjonalnie mniejsze opłaty fitosanitarne od wszystkich przesyłek i partii w danej grupie, niezależnie od tego, czy zostały one poddane kontroli, czy też nie.

Zgodnie z procedurą wymienioną w art. 18 ust. 2 można przyjąć przepisy wykonawcze w celu określenia wysokości zredukowanej opłaty fitosanitarnej.

3. Jeżeli opłata fitosanitarna jest ustalona przez Państwo Członkowskie na podstawie kosztów poniesionych przez dany organ urzędowy tego Państwa Członkowskiego, dane Państwo Członkowskie informuje o tym Komisję z podaniem sposobu obliczenia takich opłat w odniesieniu do pozycji wymienionych w ust. 1.

Wszelkie opłaty pobierane zgodnie z akapitem pierwszym nie mogą przekroczyć kosztów faktycznie poniesionych przez odpowiedzialny organ urzędowy Państwa Członkowskiego.

4. Nie zezwala się na pośrednie lub bezpośrednie zwroty opłat określonych w niniejszej dyrektywie. Jednakże możliwe zastosowanie standardowej opłaty przez Państwo Członkowskie, jak ustanowiono w załączniku VIIIa, nie jest traktowane jako pośredni zwrot.

5. Standardowa opłata określona w załączniku VIIIa pozostaje bez uszczerbku dla dodatkowych opłat pobieranych na pokrycie dodatkowych kosztów poniesionych na specjalne działania w związku z kontrolą na przykład dodatkowych kosztów podróży inspektorów lub okresów oczekiwania inspektorów z powodu opóźnień w dostawie przesyłki, kontroli przeprowadzanych poza godzinami pracy, dodatkowych kontroli lub badań laboratoryjnych wymaganych, oprócz tych określonych w art. 13, w celu potwierdzenia wniosków wysuniętych na podstawie kontroli, specjalne środki fitosanitarne wymagane przez akty Wspólnoty oparte na art. 15 lub 16, środki podjęte zgodnie z art. 13c ust. 7 lub tłumaczenie wymaganych dokumentów.

6. Państwa Członkowskie wyznaczają organy uprawnione do pobierania opłat fitosanitarnych. Opłata jest płacona przez importera lub jego agenta celnego.

7. Opłaty fitosanitarne zastępują wszelkie inne opłaty pobierane przez Państwa Członkowskie na poziomie krajowym, regionalnym czy lokalnym za kontrole wymienione w ust. 1 oraz ich poświadczanie.

Artykuł 13e

»Świadectwa fitosanitarne« oraz »świadectwa fitosanitarne ponownego wywozu«, wydawane przez Państwa Członkowskie w ramach IPPC, muszą mieć format ujednolicono wzoru zawartego w załączniku VII»

9) W art. 14 akapit drugi wprowadza się następujące zmiany:

a) wyrazy „art. 17” zastępują się wyrazami „art. 18 ust. 2”;

b) w lit. c) wyrazy „w porozumieniu z zainteresowanym Państwem Członkowskim” zastępuje się wyrazami „po konsultacji z zainteresowanym Państwem Członkowskim”;

c) litera d) otrzymuje brzmienie:

„d) wszelkie zmiany do załączników muszą być dokonywane w świetle najnowszych informacji naukowych lub technicznych, lub, gdzie jest to uzasadnione technicznie, stosownie do zagrożenia szkodnikami”;

d) dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) »zmiany w załączniku VIIIa.«”

10) Do art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wstęp oraz pierwsze dwa tiret pierwszego akapitu otrzymują brzmienie:

„1. Zgodnie z procedurą wymienioną w art. 18 ust. 2 można przewidzieć odstępstwa od:

— artykułu 4 ust. 1 i 2 w odniesieniu do załącznika III części A i B, bez uszczerbku dla przepisów art. 4 ust. 5 i art. 5 ust. 1 i 2 oraz art. 13 ust. 1 pkt i) tiret trzecie w odniesieniu do wymogów wymienionych w załączniku IV część A sekcja I i załączniku IV część B,

— artykułu 13 ust. 1 pkt ii) w przypadku drewna, jeżeli zapewnione są równorzędne środki ochronne poprzez zastosowanie zastępczych dokumentów lub oznakowania,”

b) ustępy 2 i 3 zastępuje się przez ustępy 2, 3 i 4:

„2. Zgodnie z procedurami wymienionymi w ust. 1 akapit pierwszy środki fitosanitarne przyjęte przez państwo trzecie dla eksportu do Wspólnoty uznane są za równorzędne do środków fitosanitarnych ustanowionych w niniejszej dyrektywie, w szczególności do tych określonych w załączniku IV, jeżeli takie państwo trzecie obiektywnie wykazało Wspólnocie, że środki przez nie podjęte spełniają odpowiedni poziom ochrony fitosanitarnej i że jest to potwierdzone we wnioskach wynikających z oceny ekspertów wymienionych w art. 21 na podstawie kontroli, badań i innych procedur przeprowadzonych w takim państwie trzecim.

Na wniosek państwa trzeciego Komisja prowadzi będzie konsultacje w celu osiągnięcia dwustronnych i wielostronnych porozumień dotyczących uznawania określonych równorzędnych środków fitosanitarnych.

3. Decyzje dotyczące odstępstw zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy lub uznanie równorzędności zgodnie z ust. 2 wymagają potwierdzenia na piśmie spełnienia warunków wynikających z tych ustaleń wydane przez kraj eksportujący w każdym przypadku ich używania i zawierają szczegóły dotyczące urzędowego potwierdzenia takiej zgodności.

4. Decyzje wymienione w ust. 3 określają, czy lub w jaki sposób Państwa Członkowskie informują inne Państwa Członkowskie i Komisję o każdym przypadku ich zastosowania lub grup takich przypadków.”

11) W art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 w pierwszym zdaniu pierwszego akapitu dodaje się wyrazy „na piśmie” po wyrazach „powiadamia Komisję”;
- b) w ust. 2 w pierwszym zdaniu pierwszego i trzeciego akapitu dodaje się wyrazy „na piśmie” po wyrazach „informuje Komisję”;
- c) w ust. 3 w trzecim zdaniu dodaje się wyrazy „na podstawie analizy zagrożenia szkodnikami lub wstępnej analizy zagrożenia szkodnikami w przypadkach wymienionych w ust. 2” po wyrazie „środki”, a wyrazy „art. 19” zastępuje się wyrazami „art. 18 ust. 2”;
- d) dodaje się następujący ust. 5:

„5. Jeżeli Komisja nie została poinformowana o środkach podjętych na mocy ust. 1 lub 2 lub jeżeli uznała takie środki za niedostateczne, może, w oczekiwaniu na posiedzenie Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin, podjąć tymczasowe środki ochronne na podstawie wstępnej analizy zagrożenia szkodnikami w celu wyeliminowania lub, gdy jest to niemożliwe, zahamowania rozprzestrzeniania się szkodliwych organizmów. Środki te zostają przedłożone Stałemu Komitetowi ds. Zdrowia Roślin możliwie szybko w celu potwierdzenia, zmiany lub skreślenia zgodnie z procedurą wymienioną w art. 18 ust. 2.”

12) Skreśla się art. 17.

13) Artykuł 18 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

1. Komisję wspiera Stały Komitet ds. Zdrowia Roślin, powstały na podstawie decyzji Rady 76/894/EWG (*), zwany dalej »Komitetem«.

2. Gdy występuje odniesienie do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje regulamin wewnętrzny.

(*) Dz.U. L 340 z 9.12.1976, str. 25.”

14) Skreśla się art. 19.

15) Do art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kontrole wymienione w ust. 1 mogą być przeprowadzane w stosunku do następujących zadań:

- monitorowanie badań zgodnie z art. 6,
- przeprowadzanie urzędowych kontroli zgodnie z art. 12 ust. 3,
- monitorowanie lub, w ramach przepisów ustanowionych w ust. 5 akapit piąty, przeprowadzanie kontroli we współpracy z Państwami Członkowskimi zgodnie z art. 13 ust. 1,
- przeprowadzanie lub monitorowanie działań określonych w ustaleniach technicznych wymienionych w art. 13b ust. 6,
- przeprowadzanie dochodzenia zgodnie z art. 15 ust. 1 i 2 i art. 16 ust. 3,
- monitorowanie działań wymaganych w ramach przepisów ustalających warunki, w których określone szkodliwe organizmy rośliny, produkty roślinne czy inne przedmioty mogą być wprowadzone do lub przewożone na terenie Wspólnoty lub określonych stref chronionych, do celów prób lub naukowych, lub w celach pracy nad selekcją gatunku wymienionych w art. 3 ust. 9, art. 4 ust. 5, art. 5 ust. 5 i art. 13b ust. 4,
- monitorowanie działań wymaganych w ramach uprawnień przyznanych na podstawie art. 15, w ramach środków podjętych przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 16 ust. 1 lub 2, lub w ramach środków przyjętych na podstawie art. 16 ust. 3 lub 5,
- pomoc Komisji w sprawach wymienionych w ust. 6,

- wypełnianie innych obowiązków przydzielonych ekspertom w szczegółowych przepisach wymienionych w ust. 7;”;
- b) w ust. 5 w akapicie drugim dodaje się następujące zdanie po trzecim zdaniu:
„Przepis ten nie stosuje się do wydatków związanych z następującymi rodzajami żądań z powodu udziału danych ekspertów w kontrolach importowych Państw Członkowskich: badania laboratoryjne i pobieranie próbek dla kontroli wzrokowej lub dla badań laboratoryjnych oraz już uwzględnione w opłatach wymienionych w art. 13d.”
- 16) W art. 24 ust. 3 dodaje się następujący ustęp:
- „Kwoty, które mają być wypłacone na mocy ust. 3, ustalone zostają zgodnie z procedurą wymienioną w art. 18 ust. 2.”
- 17) W art. 25 i 26 odpowiednie odniesienia do „art. 13 ust. 9” zastępuje się przez „art. 13c ust. 5.”;
- 18) W załączniku VII część B wprowadza się następujące zmiany:
- a) tytuł otrzymuje brzmienie:
„B. Wzór świadectwa fitosanitarnego ponownego wywozu”.
- b) W polu 2 wzoru świadectwa wyrazy
- 19) W dyrektywie po załączniku VIII dodaje się następujący załącznik VIIIa:

„ZAŁĄCZNIK VIIIa

Opłata standardowa wymieniona w art. 13d ust. 2 ustalona jest na następujących poziomach:

(w EUR)

Pozycja	Ilość	Cena
a) kontrola dokumentowa	Za przesyłkę	7
b) kontrola dokumentów	Za przesyłkę	
	– do wielkości ładunku ciężarówki, wagonu kolejowego lub ładunku kontenera porównywalnych rozmiarów	7
	– większa niż powyższe	14
c) kontrola zdrowia roślin, zgodnie z następującą specyfikacją:		
– sadzonki, siewki (z wyjątkiem leśnego materiału reprodukcyjnego), młode rośliny truskawki lub warzyw	Za przesyłkę	
	– do 10 000 szt.	17,5
	– za każde dodatkowe 1000 szt.	0,7
	– cena maksymalna	140
– krzewy, drzewa (z wyjątkiem choinek świątecznych) inne niż zdrewniałe rośliny szkółkarskie, łącznie z leśnym materiałem reprodukcyjnym (z wyjątkiem nasion)	Za przesyłkę	
	– do 1000 szt.	17,5
	– za każde dodatkowe 100 szt.	0,44
	– cena maksymalna	140
– cebule, bulwiaste łodygi podziemne, kłącza, bulwy, przeznaczone do zasadzenia (z wyjątkiem bulw ziemniaka)	Za przesyłkę	
	– do 200 kg wagi	17,5
	– za każde dodatkowe 10 kg	0,16
	– cena maksymalna	140
– nasiona, kultury tkankowe	Za przesyłkę	
	– do 100 kg wagi	7,5
	– za każde dodatkowe 10 kg	0,175
	– cena maksymalna	140

(w EUR)		
Pozycja	Ilość	Cena
– inne rośliny przeznaczone do zasadzenia, niewyszczególnione w niniejszej tabeli	Za przesyłkę	
	– do 5000 szt.	17,5
	– za każde dodatkowe 100 szt.	0,18
– kwiaty cięte	– cena maksymalna	140
	Za przesyłkę	
	– do 20 000 szt.	17,5
– gałęzie z liśćmi, części roślin iglastych (inne niż choinki świąteczne)	– za każde dodatkowe 1000 szt.	0,14
	– cena maksymalna	140
	Za przesyłkę	
– ścięte choinki świąteczne	– do 100 kg	17,5
	– za każde dodatkowe 100 kg	1,75
	– cena maksymalna	140
– liście roślin takich jak zioła, przyprawy i warzywa liściaste	– do 1000 szt.	17,5
	– za każde dodatkowe 100 szt.	1,75
	– cena maksymalna	140
– owoce, warzywa (z wyjątkiem warzyw liściastych)	Za przesyłkę	
	– do 100 kg	17,5
	– za każde dodatkowe 10 kg	1,75
– bulwy ziemniaka	– cena maksymalna	140
	Za przesyłkę	
	– do 25 000 kg wagi	17,5
– drewno (z wyjątkiem kory)	– za każde dodatkowe 1000 kg	0,7
	Za partię	
	– do 25 000 kg wagi	52,5
– gleba i podłoże uprawowe, kora	– za każde dodatkowe 25 000 kg	52,5
	Za przesyłkę	
	– do 100 m ³	17,5
– ziarno	– za każdy dodatkowy m ³	0,175
	Za przesyłkę	
	– do 25 000 kg wagi	17,5
– inne rośliny lub produkty roślinne niewymienione w niniejszej tabeli	– za każde dodatkowe 1000 kg	0,7
	– cena maksymalna	700
	Za przesyłkę	17,5

W przypadku gdy przesyłka nie składa się wyłącznie z produktów uwzględnionych w odpowiednim tiret, części tej przesyłki składające się z produktów uwzględnionych w opisie odpowiedniego tiret (partia lub partie) traktuje się jako osobne przesyłki.

- 20) W przypadku przepisów innych niż te zmienione w ust. 1–18 występuje odniesienie do wyrazów „zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17” lub „zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18”, wyrazy te zastępuje się wyrazami „zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2.”

Artykuł 2

Przed dniem 1 stycznia 2005 r. Państwa Członkowskie przyjmują i publikują przepisy niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Państwa Członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2005 r.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie w dniu jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 listopada 2002 r.

W imieniu Rady
M. FISCHER BOEL
Przewodniczący
